

at sproget er levende, og at sproget er under konstant udvikling på sine egne præmisser og ikke på andre sprogs præmisser.

Sproget har også en stor betydning for kunsten, netop fordi de dybeste, de inderste, de nuancerede, de mest præcise udtryk kan komme bedst frem i litteraturen, på teateret, i filmen, musikken osv., netop når man formulerer sig på sit modersmål.

Kl. 11.30

Derfor foreslår SF, at vi får en aktiv sprogpolitik, der bygger på præmissen, at dansk også i det 21. århundrede skal være et komplet og samfundsberende sprog, at vi arbejder for, at det offentlige dansk skal være korrekt og velfungerende, og at vi arbejder for, at alle skal have ret til et sprog, dansk modersmål og fremmedsprog.

Globaliseringen forandrer den sproglige situation for dansk. På flere og flere områder især inden for videnskab, erhvervsliv og højere uddannelse benyttes engelsk i stigende grad, da det giver øget mulighed for samarbejde på tværs af nationale og sproglige grænser.

Denne udvikling skal naturligvis ikke stoppes – tværtimod. Men vi er nødt til samtidig at sige, at der skal udvikles en bevidst sprogpolitik, som gør, at vi undgår, at stadig større dele af samfundet bliver engelsksprogede, for det kan indebære en fare for en deling af samfundet, hvor eliten inden for erhvervsliv og videnskab bliver engelsksproget, hvilket hæmmer udviklingen og sammenhængskraften i det danske sprog. Af hensyn til både videnskaben og erhvervslivet er det utrolig vigtigt, at der er en sammenhængskraft med den øvrige del af samfundet.

Vi mener, det er vigtigt, at rammerne for en aktiv sprogpolitik formuleres i en sproglov. Vi mener også, det er vigtigt, at vi får udviklet en parallel sproglighed, så vi på den ene side undgår domænetab og sørger for, at dansk også fastholdes som et videnskabssprog, men vil samtidig på den anden side også understrege vigtigheden af, at vi i den globaliserede verden, vi lever i, også styrker undervisningen i verdenssproget, i engelsk – det er måske godt, at franskmændene og tyskerne ikke lige hørte denne sætning – og i øvrigt også i en række andre fremmedsprog, så vi kan kommunikere ordentligt både på dansk og på engelsk i den tid, der kommer.

Derfor er jeg meget glad for, at ministeren allerede så tidligt under dagens debat gav tilsagn om, at arbejdet i den arbejdsgruppe, der er ned-

sat for at finde frem til en form for handlingsplan for udviklingen af det danske sprog, også går videre til Folketinget i form af en redegørelse, sådan at vi på et mere konkret grundlag til efteråret kan drøfte, hvordan vi så skal sætte ind.

Afslutningsvis vil jeg komme med et konkret forslag, som jeg også håber kan indgå i ministerens overvejelser, og det er, at jeg synes, vi på en eller anden måde skulle bruge litteraturen, som jo er en del af den måde, hvorpå vi kan tilegne os og også give børn og unge muligheden for at tilegne sig det danske sprog på en levende måde, ved at man hvert eneste år også mere officielt markerer verdens sprogdag, den 23. april. Det sker i stor udstrækning allerede i dag inden for bogbranchen – blandt forfattere, boghandlere og forlag – men jeg synes, at vi også som samfund skal tage initiativer, så vi netop på denne dag gør en særlig indsats for at bibringe børn og unge den glæde, det er at kunne tilegne sig det danske sprog via det righoldige udbud, vi har, af god dansksproget litteratur.

**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

**Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):**

Det er en vigtig og spændende debat, Det Radikale Venstre har rejst her i dag, og tak for det.

Det danske sprog er i voldsom udvikling i øjeblikket. Internettet, mobiltelefoner, SMS-beskeder, tv og film betyder, at nye ord, nye udtryk og nye måder at tale på vinder frem i Danmark, på samme måde som mængder af bøger, rapporter osv. – ikke mindst selvfølgelig på de videregående uddannelser – primært findes på fremmedsprog.

Det er ikke noget nyt, at sproget udvikler sig. Det danske sprog har altid udviklet sig løbende. Hvis en af de tilstedeværende tog bare få hundrede år tilbage i tiden, så ville det være meget svært for ikke at sige umuligt at tale med de danskere, der var dengang. Ikke mindst ville det være svært at tale med ledende personer i datidens danske samfund. Overklassen, adelen, har jo til tider ikke engang talt dansk. Det har været tysk eller måske fransk, der var det sprog, de ledende lag i samfundet brugte.

I dag er det engelsk, der er verdenssproget, et sprog, som tales over hele Jorden, men ikke – og det er en meget vigtig skillelinje i forhold til tidligere – et sprog, der er begrænset alene til overklassen. Engelsk er i dag et sprog, som ikke